

spondance. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. stk. 2.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at øge trygheden i befolkningen og forebygge alvorlig volds-kriminalitet og anden kriminalitet, der indebærer fare for personers liv, helbred og velfærd, ved at forbedre politiets muligheder for at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben. Den foreslåede bestemmelse vil således efter Justitsministeriets opfattelse være omfattet af de i artikel 8, stk. 2, anførte hensyn til den offentlige tryghed og forebyggelse af uro eller forbrydelser.

Det følger dernæst af artikel 8, stk. 2, at indgreb skal ske i overensstemmelse med loven, således som dette krav fortolkes efter konventionen. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har ikke behandlet spørgsmål om, hvorvidt lovgivning, som tillader visitation af personer, lever op til kravet i artikel 8, stk. 2. Det følger imidlertid af domstolens praksis i sager om andre spørgsmål, at det ikke er tilstrækkeligt, at et indgreb har hjemmel i en national lov. Der stilles således også krav til kvaliteten af denne lovhjemmel. Hvis lovbestemmelsen indebærer en skønsmæssig adgang for myndighederne til at foretage indgreb i en rettinghed (f.eks. retten til privatliv), må lovgivningen indeholde mekanismer, som sikrer mod, at indgrebene bliver vilkårlige. Ved vurderingen af, om lovgivningen indebærer tilstrækkelig beskyttelse, indgår såvel lovens materielle som formelle krav.

Den foreslåede adgang for politiet til uden konkret mistanke om et strafbart forhold at besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og genstande, herunder køretøjer, som befinder sig på et bestemt sted eller i forbindelse med et bestemt arrangement, er ikke ubegrænset. Politiets adgang til at foretage visitationer mv. efter bestemmelsen er således begrænset til at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben på steder, hvor det er forbudt at besidde knive mv. Det indebærer bl.a., at politiet ikke kan anvende bestemmelsen i forhold til personer, som befinder sig i deres eget hjem. Bestemmelsen indeholder endvidere den begrænsning, at visitation mv. kun kan ske, hvis der er grund til det med henblik på at forebygge, at nogen foretager strafbare handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd. Politiet kan såle-

des alene anvende bestemmelsen, hvis der er forøget risiko for, at nogen på et bestemt sted eller ved et bestemt arrangement mv. foretager strafbare handlinger, som kan indebære fare for personers liv, helbred og velfærd. Herudover opstilles der formelle betingelser til en beslutning om at foretage visitation mv. Beslutningen skal træffes af politimesteren (politidirektøren) eller den, som denne bemyndiger hertil. Beslutningen skal være skriftlig og indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for. Der vil således ikke kunne træffes beslutning om, at der i et ubestemt tidsrum eller i et ubegrænset område kan foretages visitation i medfør af bestemmelsen.

Efter Justitsministeriets opfattelse indeholder bestemmelsen på denne baggrund tilstrækkelige materielle og formelle begrænsninger, som sikrer mod, at bestemmelsen kan anvendes vilkårligt i strid med konventionen.

Menneskerettighedskonventionens artikel 8 forudsætter endvidere, at indgrebet skal være nødvendigt i et demokratisk samfund. Det vil sige, at indgrebet skal være begrundet i et påtrængende samfundsmæssigt behov og være proportionalt i forhold til dette. Det fremgår af Rigsadvokatens, Politidirektøren i København og Politimesterforeningens redegørelse om overtrædelser af våbenlovgivningen med hensyn til knive mv., der er omtalt ovenfor under pkt. 5.2.2., at det må antages, at der i de senere år er sket en vis stigning i antallet af overtrædelser vedrørende våbenlovgivningens regler om knive mv., og at det i de tilfælde, hvor knive mv. anvendes ulovligt, typisk sker i forbindelse med grov vold, voldtægt, drab, trusler eller røveri. Det er på denne baggrund Justitsministeriets vurdering, at bestemmelsen er nødvendig af hensyn til den offentlige tryghed og for at forebygge uro og forbrydelser. Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at indgrebet er proportionalt i forhold til det behov, der ligger bag. Bestemmelsen er således begrænset til alene at kunne anvendes på steder eller ved arrangementer, hvor der er forøget risiko for, at der udøves vold eller andre strafbare handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd. Endvidere er indgrebet begrænset til besigtigelse af en persons legeme, tøj og genstande, herunder køretøjer. Endelig kan bestemmelsen kun anvendes på steder, hvor det er forbudt at besidde eller bære knive mv., hvilket indebærer, at det f.eks. er udelukket at visitere personer, som befinder sig i deres eget hjem.

Der henvises til lovforslagets § 6 samt bemærkningerne hertil.